

送友人

青山橫北郭

白水遶東城

此地一為別

孤蓬萬里征

浮雲游子意

落日故人情

揮手自茲去

蕭蕭班馬鳴

Tổng hữu nhân

Thanh sơn hoành Bắc quách,

Bạch thủy nhiễu Đông thành.

Thử địa nhất vi biệt,

Cô bông vạn lý chinh.

Phù vân du tử ý,

Lạc nhật cố nhân tình.

Huy thủ tự tư khứ,

Tiêu tiêu ban mã minh.

Dịch Nghĩ

Rặng núi xanh vắt ngang ải bắc.

Dòng sông trắng lượn quanh thành đông.

Một lần từ biệt đất này, bạn như cỏ bông lẻ loi đi xa muôn dặm.

Ý du tử ví như đám mây trôi chóng tan.

Tình cố nhân giống như mặt trời lặn.

Bạn vẫy tay ra đi từ nay.

Tiếng con ngựa lìa đàn nghe rất buồn thương.

Dịch Thơ

Tiền bạn

Chạy dài cỏi Bắc non xanh,

Thành Đông nước chảy quanh thành trắng phau.

Nước non này chỗ đưa nhau,

Một xa, muôn dặm biết đâu cánh bông !

Chia phôi khác cả mối lòng,*

Người như mây nổi, kẻ trông bóng tà.

Vẫy tay thôi đã rời xa,

Nhớ nhau tiếng ngựa nghe mà buồn teo.

Bản dịch: Tản Đà

* Có sách ghi là "nỗi lòng"

Cửa Bắc non ngăn lại,
Thành Đông nước uốn theo.
Một lìa non nước ấy,
Muôn dặm cánh bông veo !
Du tử: lòng mây nổi,
Cố nhân: tình bóng chiều.
Vẫy tay từ đây biệt,
Tiếng ngựa nã nùng reo.

Bản dịch: Khương Hữu Dụng

Núi ngang ải bắc xanh xanh,
Một dòng sông trắng lượn quanh đông thành.
Nơi đây cất bước viễn hành,
Cỏ bông muôn dặm một mình xa xôi.
Ý du tử: đám mây trôi;
Tình cố nhân: ánh nắng chiều vẩn vương.
Vẫy tay từ đây lên đường,
Tiếng con ngựa hí đau thương lìa đàn.

Bản dịch: Trần Trọng San